

V poslední době se v tisku objevilo několik článků zaměřených proti homeopatii, které považují efekt homeopatické léčby za podvod srovnatelný s placebo efektem. První věcí, kterou si člověk znalý věci všimne, je to, že se jedná o výpady lidí, kteří se potřebují nějak prosadit a snad i zalíbit senzací chtivému publiku. Samozřejmě tato antipropagace homeopatie je dnešní společností lépe ceněna a přijatelnější pro lobby farmaceutického průmyslu. Tito autoři popisují principy homeopatické léčby a tváří se jakoby měli alespoň šajnu o tom, o čem vlastně homeopatie je. Tyto principy a postupy homeopatické léčby jsou prezentovány věčně a někdy si člověk může připadat, že je mu poskytnut komplexní obraz o homeopatické terapii. Ale ani zdaleka tomu tak není, studium homeopatie trvá léta a vlastně pro homeopata nikdy nekončí, dá se říci, že trvá celý život. Dalším aspektem těchto článků je to, že nepoukazují na homeopatii v tom pravém světle, to znamená, že nepíší o homeopatii objektivně, ale zaujatě s cílem znejistit pacienty ve výběru alternativního způsobu léčby a aby nahnali „zbloudilé ovečky“ zpět ke klasické medicíně. Vždyť z toho má prospěch farmaceutický průmysl a jen z toho plynou do kapsy lékaři zisky, které jsou někdy legální a někdy ne.

Jedním z důvodů tvrzení, že účinnost homeopatie je srovnatelná s placebem, jsou lékařské výzkumy zaměřené na prokázání neúčinnosti homeopatie. Tím je už předem dán výsledek těchto experimentů, je zde jasně vytyčený cíl a ten pak není problém dovést zdárně do konce. Právě zde dochází k velkému omylu těchto lékařských týmů, problémem je už dříve vzpomínaný přístup, ale také opominutí jednoho nejzákladnějšího principu homeopatie, a to je princip individualizace. Homeopatický lék může korektně účinkovat jen v případě, kdy použitý lék je podobný stavu pacienta, přičemž tato podobnost musí být potvrzena na všech úrovních bytí pacienta, rozuměje tím mentální, emocionální a fyzickou úroveň pacienta. Budeme-li se pohybovat jen na úrovni fyzické, tak nemůžeme individualizovat lék pro pacienta, protože na této úrovni může být na všeobecné symptomy vhodné vícero homeopatických léků, ale léčivý účinek bude mít jen ten, který se co nejvíce podobá stavu pacienta.

Dále, když budeme tvrdit o homeopatických lécích, že fungují jen na základě placebo efektu, dostaneme se do dilematu. Představuji si situaci, kdy jsem nemocný a jdu k lékaři. Lékař po vyšetření předepíše dobré léky a po užívání těchto léků nedochází ke kýženému efektu uzdravování, ale nastávají další komplikace nebo se protahuje doba rekonvalescence. Svému lékaři důvěřuji, je sympatický a vždy se tváří chápavě, takže bych se měl léčit jen už podle placebo efektu. Proč zde k tomuto tzv. placebo efektu nedochází, vždyť lékaři věřím a jsem přesvědčený o tom, že mi předepsal ten nejlepší lék? A tato situace nastává dennodenně u nespočtu pacientů, ale nikdo se nad tím nepozastavuje, vždyť je to normální. Můžeme tvrdit, že to nefunguje kvůli tomu, že lékař s námi nestrávil hodinu při vyšetření a ani nás pořádně nevyslechl, ale kdyby tohle byla pravda a fungoval by tak dobře placebo efekt, tak by nebylo potřeba léků, jen výjimečně při úrazech a na bolest.

Dalším tvrzení „těchto dobrých duší“ je fakt, že homeopatie je velký byznis a firma Boiron má velké zisky z homeopatických léků. Kdybychom porovnali zisky kterékoliv farmaceutické firmy za léky a vakcíny, tak zisky firmy Boiron jsou oproti tomu mizivé, samozřejmě tyto údaje vám nikdo nebude věšet na nos, ale můžete si to klidně spočítat.

Další otázkou by mohlo být: kolik metaanalýz bylo zveřejněno o neúspěšnosti alopatické medicíny, kolik pacientů bylo obeznámeno s tím, že jim alopatický lék poškodil játra nebo ledviny, kolik alopatických léků bylo staženo z oběhu, když se po letech přišlo na to, že jsou rakovinotvorné nebo způsobují psychické problémy? To nejsou témata, o kterých by se mělo veřejně mluvit, třeba je co nejrychleji zamést pod koberec a tvářit se, že se nic nestalo. Kolik metaanalýz bylo vykonáno na zjištění vedlejšího účinku očkování, na prokázání postvakcinačního syndromu zaviněného těžkými kovy ve vakcínách nebo příměsí infikovaného zvířecího genetického materiálu? Zase to není téma na debatu, vždyť podle přísloví: „Zloděj křičí: chyťte zloděje!“ je lepší poukazovat na chyby druhého a ty své ututlat.

Pro porovnání účinnosti léčby klasické medicíny a homeopatie můžeme použít vzorek chronicky nemocných pacientů, kteří už léta chodí po doktorech, jejich nemoc není vyléčená a jen je u nich vyvolaná závislost na lécích, které užívají v hojném počtu a vždy na něco jiného. Samozřejmě všechny tyto léky mají vedlejší účinek a jsou předepsány na principu alopatické léčby, kterým je potlačení symptomů. Symptom, který není přítomný, už pro klasickou medicínu neexistuje a je vyléčen. Bohužel opak je pravdou, povrchní symptomy nemoci jsou potlačeny do hloubky a nemoc zasáhne hlubší vrstvy organismu a vyvolá vážnější postižení organismu. Dokonce i lékařům je za roky praxe znám efekt potlačeného ekzému, kdy se ve většině případů objeví u pacientů astma. Takže dochází k nejen zhoršení zdravotního stavu, ale i k dalšímu poškození orgánů a jejich funkčnosti alopatickou léčbou. Tím vším klasická medicína přispívá ke zhoršení zdravotního stavu národa a dělá lidi ještě více nemocnými, než jsou. Homeopatie oproti této léčbě má největší úspěchy právě u chronicky nemocných pacientů, kteří přichází k homeopatovi od lékaře s vizitkou neléčitelnosti jejich choroby. Je zde jiný přístup k pacientovi, je brán jako osobnost a ne jako diagnóza, homeopat vyslechne pacientovy stesky a potíže na všech úrovních lidského bytí. To samo o sobě nemá ještě léčivý efekt, jak to tvrdí většina odpůrců homeopatie. Je k tomu třeba ještě pochopení homeopata, jakým problémem je pacient postižen a jakým lékem je možné tento problém řešit. K úspěšné homeopatické léčbě dochází jen v tom případě, kdy toto pochopení nastane a je předepsán správný homeopatický lék pro pacienta, který bude řešit všechny problémy pacienta na všech úrovních lidského bytí. Tento postup se nedá vůbec porovnat s postupem klasické medicíny, je úplně protikladný a staví na úplně jiných principech.

Člověk znalý homeopatické léčby s vlastní praxí a zkušenostmi ví, že špatně předepsaný homeopatický lék prostě se stavem pacienta nic neudělá, nedojde ke zlepšení a někdy může vyvolat i zhoršení při nedodržení principů léčby a zbytečném užívání homeopatika podle klasické medicíny. Klasický homeopat vybere po konzultaci pro pacienta jen jeden lék, který se nejvíce podobá stavu pacienta na všech úrovních. Klasický homeopat dá tomuto léku prostor minimálně jeden měsíc, aby prokázal svou účinnost na pacientovy problémy. Klasický homeopat zhodnotí účinnost homeopatické léčby po měsíci terapie na kontrole pacienta, po níž stanoví další postup léčby i po případnou změnu léku nebo jeho podání. Klasický homeopat vede pacienta krok za krokem na cestě k uzdravování a podporuje tuto léčbu homeopatickými prostředky. Dále homeopatické léky nemají žádnou toxicitu, což se o alopatických lécích nedá říci, tím také nedochází k poškození orgánů. Na rozdíl od alopatických léků zde nedochází k potlačení symptomů nemoci, ale ke stimulaci imunitního systému, který sám vyřeší svůj zdravotní problém. To jsou největší rozdíly mezi klasickou medicínou a homeopatií, i když se někteří doktoři homeopati snaží tyto terapie kombinovat dohromady, ale tak jednoduše to nejde,

protože se neutralizují.

Dalším omylem odpůrců homeopatie je to, že je jednoduchá a velmi dobře výdělečná. Na to potřebujete být fakt dobrý homeopat, což vyžaduje léta studií a taky investic do svého rozvoje. Homeopat, který nemá výsledky a nedokáže léčit, se moc dlouho neudrží u „fochu“. Je nucen dělat něco jiného nebo se stane zarytým odpůrcem homeopatie, jak to potvrzují některé osoby, co v poslední době otočili. Homeopatické léky jsou levné a dostupné, jedna tubička s 80 kuličkami může být použita pro desítky pacientů, kteří by potřebovali stejný lék, což se moc často nestává, protože každý pacient je originál sám o sobě a každý potřebuje většinou jiný lék a podle stavu i jinou potenci.

Dalším aspektem, který věda nedokáže vysvětlit, je působení homeopatik u zvířat a kojenců. Jak je možné, že to u nich funguje, opět přichází vysvětlení o vlídném přístupu homeopata, které si zvíře či miminko pamatuje a tím se uzdravuje. Takže to placebo fakt velmi dobře funguje, jen je škoda, že nefunguje i v rukou lékaře a vědy, hned by bylo méně nemocných lidí na světě.